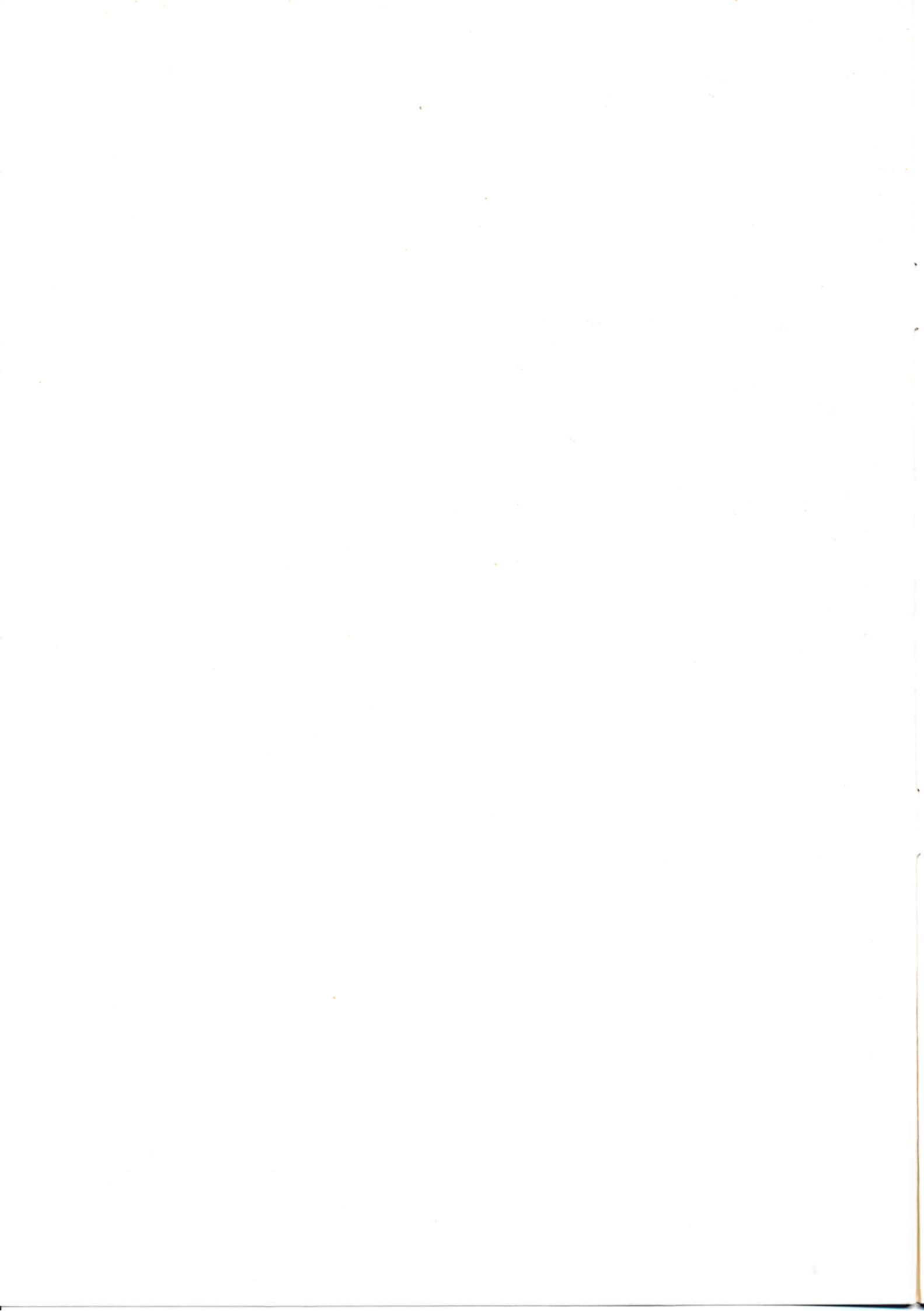

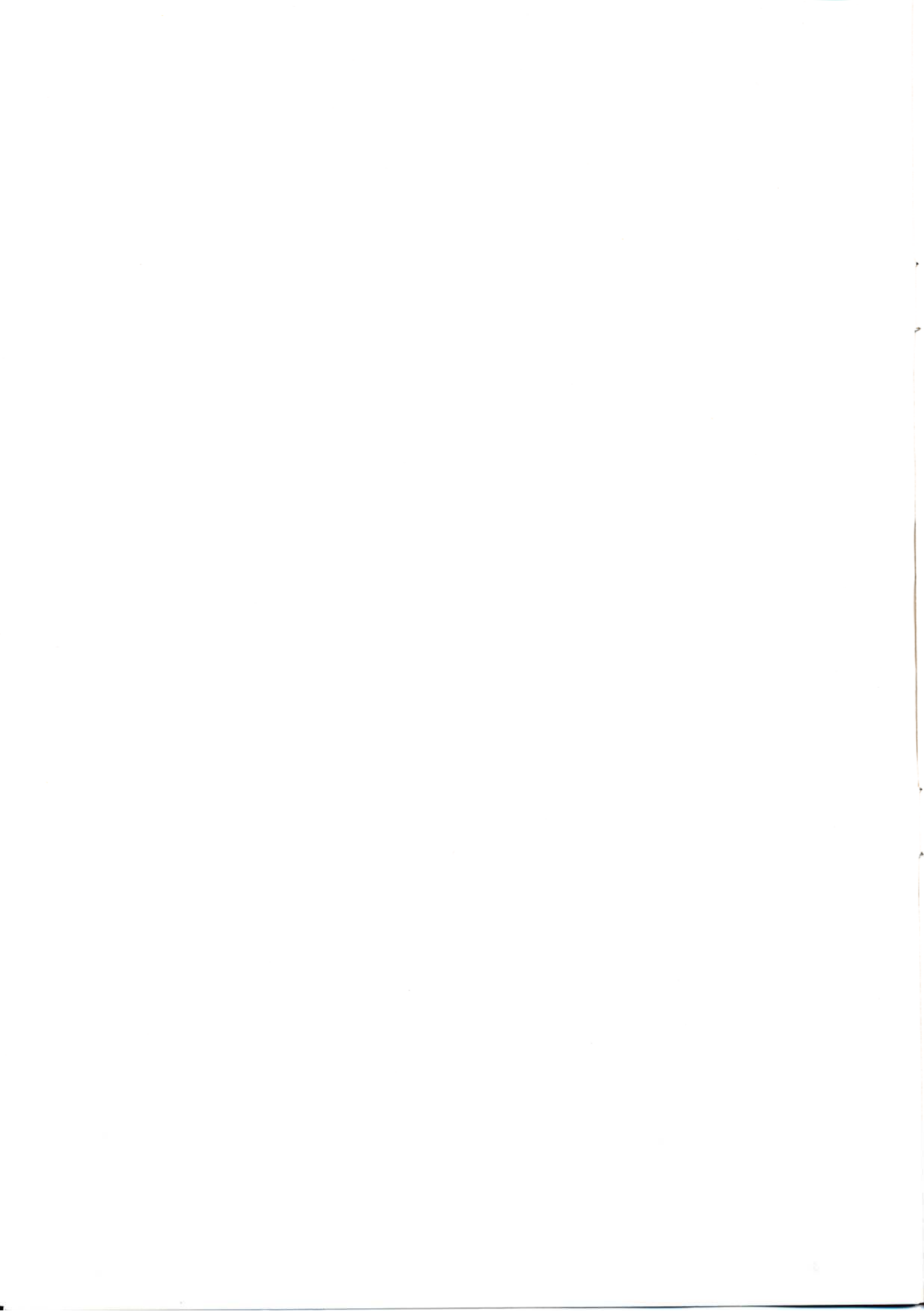
korpisoturi rauk/karjp kurssijulkaisu kurssi 64

Korπισoturi 25 Karjalan Jääkäripataljoonan RAUK:n Oppilaskunnan lehti. Kurssi 64.
Toimituskunta: Alpo Väänänen, Martti O. Turunen, kuvat Aulis Tarkkonen, graafinen
asu Aarno Liitsalo, auto Markku Puhakka. Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy 1968.

NUORET ESIMIEHET

RAuK:n johtaja

Kapteeni A. Laine

Onnittelen Teitä reservialiupseerikurssin suorituksesta. Olette saavuttaneet tehtävänne suorituksessa ensimmäisen tavoitteen. Teillä on oikeus iloon ja tyytyväisyyteen. Sisimmässänne tunnette itse kukin, oletteko tehneet onnistumiseksenne kaiken mahdollisen. Ilonne olkoon tämän tunteen mukainen.

Viimeisenä puheenvuoronani Teille, haluan kosketella kahta esimiehen hyvettä — VASTUUNTUNTO ja LUOTETTAUUS. Vastuuntuntoiselle johtajalle — nuorellekin — pitää alaisen olla kaikki kaikessa. Se ilmenee hyvän opetuksen ja ohjauksen muodossa, se on osallistumista alaisen iloihin ja murheisiin. Esimies tukee ja auttaa alaistaan. Vastineeksi huolenpidostaan hän on oikeutettu vaatimaan ja saamaan hyviä suorituksia alaisille antamissaan tehtävissä. Ammattitaidoltaan hyväkin johtaja on käyttökelpoton, ellei häneen voida luottaa. Luotettavaa alijohtajaa on helppo ohjata ja tukea ja häneen luottavat myös alaisensa.

Maanpuolustus on koko kansan asia. Teidän asemanne tulevina reservin upseereina ja aliupseereina on tärkeä. Olette avainasemassa. Teidän asenteenne maanpuolustukseen vaikuttaa ympäristöönne ja naapureihinne. Toivon, että käytätte asemaanne myönteisen maanpuolustushengen ja isänmaallisuuden kasvattamiseksi tuleviin alaisiinne ja tovereihinne. — Ei ketään vastaan, vaan kaikki Suomen puolesta.

Toivotan parhainta menestymistä Reserviupseerikouluun siirtyville opinnoissaan ja ryhmänjohtajille vaativassa johtamistehtävässä yksiköissään.

Kuhinaa yöraisteilla. — Sinä johdat toisen puoliryhmän breittiä, minä lähden pitemmälle lenkille. Hiljaa, etteivät kuule.

Mutta ihan selvästi sen rastin täytyy olla tässä. Ovat laittaneet väärään paikkaan, mikä minä olen täällä juoksemaan. Joskus olivat tsiivvit lentää pöheikköön. Janotti.

Miksi rastit ovat aina metsässä tai suolla. Toivoton matka vielä edessä, mutta yritetään hymyillä, hurtti huumori...

TUPAMUKIKILVOITTELUN VAIHEILTA KUVATTUNA

Ja tupa Kollaa kesti, päiväsuunnistuksessa saavutettu etumatka kesti loppuun saakka. Pika-aival päättyi 5 min sitten, enää ei väsyttä, Tupatuoppi on meidän. Lomille!

LOPUSSAKO?

No tulihan ne pakolliset kuviot pyörityä.

Minusta kurssi 64 oli puuhakkaampi kuin moni aikaisempi. Te luette juuri kurssijulkaisua, jota ei ollut helppo synnyttää. Pääesikunta on rajoittanut julkaisun kokoa, muotoa ja ulkoasua. Liikelaitosten mainokset; niin tuiki tärkeät lehden taloudelle, on jätetty pois, sillä niiden mainosvoima on mitätön ja ne ovat iso rasitus liikkeille kolmasti vuodessa. Poissa oli myös pataljoona isoine rahoineen. KarJP:n Kilta tuki tosin välillisesti. SUURI kiitos lehtitoimikunnalle, joka oppilas Väänäsen kokemuksen turvin selviytyi tehtävästään. Ohjelmatoimikunta joutui koko kurssin ajan työskentelemään tiiviisti sillä oppilaskunnalta aina ensiksi pyydetään apua. No me autettiin tietysti mielellämme. Pidimme loistavan kurssijuhlan, tyylikkään puolikurssin kahvitilaisuuden ja alokkaiden tulojuhlassakin oltiin tottakai mukana. Ohjelma-toimitus oli oppilas Kaleniuksen harteilla. Hengellinen jaos organisoii suunnilleen joka kuun ensimmäisenä maanantaina alaansa liittyvän tilaisuuden sotkussa. Oppilas P Varis toimi jaoksen vetäjänä. Urheilutoiminta oli hiukan laimeaa johtuen kai TST-koulutuksen kovuudesta. Oppilas Ruoppi yritti kilpailuja melkein lajissa kuin lajissa mutta osallistuminen oli vähäistä. Sentään ilmakivääriammunnat vietiin läpi. Valokuvaus oli vilkasta vaikka laboratorio saatiin aika myöhään. Oppilas Tarkkonen otti kaikki julkaisun kuvat. Rahoja

hoiteli oppilas Mähönen huomaustellen laskujen suuruudesta. Varapuheenjohtajana oli oppilas Liitsalo, joka piti myös Oppilaskunnan omaisuudesta huolen. Kirjoitustaitoinen sihteeri oli opp Hallikainen. Limonaadiautomaattia hoitelivat oppilaat Lappalainen ja Inkeroinen.

Heinäkuun alussa parikymmentä vapaaehtoista korjasi kummiperheen heinät seipäille. Käytiin etsimässä pari kertaa kadonneita ja ne tietysti löytyivät. Komentajan vaihtumistilaisuudessa oppilaat lauloivat serenadin entisen komentajan rouvalle.

Näyttää niinkuin toimintaa olisi ollut kovasti, mutta mielestäni oppilaskunnan merkitys nykyään on mitätön. Tähän on syynä jatkuvat viikonloppuvapaat, jotka juuri olisivat hedelmällisimpiä toimintahetkiä. Toinen syy on nykyinen oppilasaines, joka ajan hengen mukaisesti on massoittunut siihen toimettomuuden utuun, jossa on niin helppo lekotella. Esimerkiksi ohjelmiin saadaan aina ne samat kyvyt, jotka viitsivät heittää huulta. Oppilaskunta voitaisiin romuttaa ja tilalle vain lehti-toimikunta. Muu voisi tapahtua aivan ideoiden perusteella.

Kuraattorina toimi luutnantti Tiittanen, jonka kanssa oli miellyttävä toimia.

No, terve opp. Martti O. Turunen
puh.joht.

kuljin kumisevalla käytävällä,
 keskellä suurta valkoista taloa,
 rakastin sotaa,
 rakastin ihmistä — suurinta, suurinta
 Sota jättää jälkensä ihmisten mieliin,
 se tuottaa tuskaa ja tyydytystä,
 Pelkäsin sotaa,
 pelkäsin ihmistä — suurinta, suurinta
 Kuljin kumisevalla käytävällä,
 keskellä veristä ihmisjoukkoa,
 vain sota voi jättää jälkensä ihmisten mieliin,
 Opi rakastamaan lähimmäistäsi sanotaan,
 Kuljin kumisevalla käytävällä,
 keskellä suurta valkoista taloa,
 askeleeni kaikui valkoisista seinistä,
 pimeys lepäsi hartioillani,
 puristaen minusta viimeiset elon pisarat,
 Ei ole hyvä olla ilman ystävää,
 Taistele ihminen,
 haavoittuneena ei ole hyvä elää,
 Sodassa kuolleet ovat sankareita,
 Kuljin kumisevalla käytävällä,
 keskellä suurta valkoista taloa,
 ja askeleeni kaikui valkoisista seinistä.

HERRA KERSANTTI,

jos se ei olekaan sade, joka ropisee kypärääni
 jos se on taistelijan omantunnon kolkutusta
 minä olen todella kauhuissani
 kukkaset jaksavat vielä hymyillä ympärilläni
 kenties maailmasta löytyisi hyvääkin

HERRA KERSANTTI,

poistun taakse mahdollisimman nopeasti
 se on valmentautumista tosi tilanteeseen
 mutta me olemme jo tosissamme
 ME näemme taistelua keskuudessamme
 luontokin taistelee
 miksi me pelleilemme kun olemme kuitenkin tosissamme

»SUOMEN TURVALLISUUSPOLITIIKASTA«

Turvallisuuspoliittisen aseman ihannetilana voitaisiin pitää sitä, että valtio omin toimenpitein kykenisi varmistamaan alueellisen koskemattomuutensa ja valtiollisen suvereniteettinsa säilymisen kaikissa olosuhteissa. Tällä hetkellä ei kuitenkaan ole maailmassa yhtään valtiota, joka olisi saavuttanut mainitun ihannetilaa, ns supervaltiojenkin on ollut oman turvallisuutensa varmistamiseksi otettava huomioon toisten valtioiden päämäärät ja tavoitteet sekä erilaisten sopimusten välityksellä pyrittävä turvaamaan etujaan niissä kohdin, joissa sotilaallinen tai poliittinen voima ei ole osoittautunut käyttökelpoiseksi menettelytavaksi.

Suomen tämänhetkinen turvallisuuspoliittinen kehityslinja sai alkunsa toisen maailmansodan päättyessä. Tuon sodan seurauksena Euroopan ja voitaneen sanoa koko maailman turvallisuuspoliittinen kartta sai toisen muodon kuin mikä sillä oli ollut 1930-luvun päättyessä. Tunnusomaisimpana piirteenä tuolloin voidaan pitää sitä, että sodan tuloksena syntyi maailmaan kaksi sotilaallista ja poliittista voimapoolia — Neuvostoliitto ja Yhdysvallat — liittolaisineen. Näiden kahden voimatekijän välinen poliittinen ja sotilaallinen kilpailu johti 1940-luvun lopussa Euroopan — erityisesti pienten valtioiden — hakeutumiseen supervaltioiden johtamien sotilaallisten ja taloudellisten liittoutumien piiriin. Suomea lukuun ottamatta kaikki toiseen maailmansotaan osallistuneet eurooppalaiset valtiot liittyivät joko Neuvostoliiton johtamaan

Varsovan liittoon tai Yhdysvaltojen dominoimaan Pohjois-Atlantin Liittoon eli NATO:on. Suomen jääminen yhdessä toiseen maailmansotaan osallistumattoman ja viimeisen kahden vuosikymmenen aikana puolueettomuuspolitiikkaa harjoittaneen Ruotsin kanssa syntyneiden sotilasliittoutumien ulkopuolelle, muodosti erään pohjois-Euroopan geostrategista tilannetta rauhoittavan tekijän. Suomen ja Ruotsin puolueettomuuspolitiikan merkitys on nähtävä ensisijaisesti siinä, että nämä maat muodostavat Skandinavian alueella NATO:a ja Varsovan liiton joukkoja toisistaan erottavan poliittisen ja sotilaallisen välivyöhykkeen, jolla eräissä tilanteissa saattaa olla rauhantilan säilymisen kannalta myönteinen merkitys.

Pariisin rauhansopimus

Suomen ja ns Liittoutuneiden ja Liittyneiden valtioiden välillä Pariisissa vuonna 1947 allekirjoitetun rauhansopimuksen turvallisuuspoliittiset vaikutukset Suomen kannalta kohdistuvat lähinnä Suomen sotilaallisen voiman lukumääräisiin ja aseistuksen laadun rajoituksiin. Sen lisäksi on luonnollisesti muistettava se merkitys, joka sopimuksessa vahvistetuilla alueluovutuksilla sekä Suomen entisellä itärajalta, Petsamon alueella että varsinkin Porkkalan vuokra-alueella oli sopimuksen allekirjoitusvaiheessa Suomen turvallisuuspolitiikalle.

Pariisin rauhansopimuksen mukaan Suomen on »maa-, meri- ja ilma-aseistus ja linnoitukset tarkoin rajoitettava sisäistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalliseen puolustamiseen». Tämän mukaan Suomella ei ole oikeut- ta pitää suurempia aseellisia voimia kuin:

a) maavoimat, mukaanlukien rajavartioukset ja ilmatorjuntatykistön, kokonaisvahvuudeltaan 34.000 miestä,

b) sotalaivaston, jonka miehistövahvuus on 4.500 ja kokonaistonnisto 10.000 tonnia,

c) ilmavoimat, mukaanlukien laivaston ilmavoimat ja reservilentokoneet, joiden kokonaisvahvuus on 60 lentokonetta ja 3.000 miestä.

Näiden lisäksi sopimukseen sisältyy eräitä rajoituksia lentokoneiden käyttötarkoituksen, alustyyppien ja omalla käyttövoimallaan toimivien aseiden suhteen. Lisäksi sopimus kieltää Suomelta atomi- aseiden kokeilun, valmistuksen ja käytön. On kuitenkin syytä palauttaa mieleen, että muutamia vuosia sitten suostuivat rauhansopimuksen allekirjoittajavaltiot Suomen anomukseen saada hankkia ns. puolustuksellisia ohjusaseita.

Sopimuksen 22. artiklassa sanotaan ilmeisesti rauhanaikaisia oloja tarkoittaen: »Tämän sopimuksen kaikki sotilas-, sotalaivasto- ja ilmailumääräykset jäävät voimaan, kunnes ne on joko kokonaan tai osaksi muutettu Liittoutuneiden tai Liittyneiden Valtojen sekä Suomen välisellä sopimuksella tai, senjälkeen kun Suomi on tullut Yhdistyneiden Kansakuntien jäseneksi, turvallisuusneuvoston ja Suomen välisellä sopimuksella». Puolustusneuvoston vuonna 1967 julkaisemassa »Maanpuolustuksemme Tienviitat»-asiakirjassa taas todetaan, että Pariisin rauhansopimuksen sotilaallisilla rajoituksilla ei rauhan aikana ole ratkaisevaa merkitystä ja »siinä tapauksessa taas, että joudumme hyökkäyksen kohteeksi, mikään sopimus ei voi estää itsenäistä valtiota puolustautumasta kaikin käytettävissä olevin keinoin. Tämä itsestään selvä periaate on saanut ilmauksen mm. YK:n peruskirjan 51. artiklassa ja se sisältyy myös YYA-sopimukseen».

Ahvenanmaata koskevat sopimukset

Vuonna 1921 ja 1940 allekirjoitettujen sopimusten mukaan Ahvenanmaan saaristo on muodostettu demilitarisoiduksi ja puolueettomaksi

vyöhykkeeksi, jonne mikään valtio — ei myöskään Suomi — saa rakentaa sotilaallisia tukikoh-
tia tai pitää tällä alueella pysyvästi sotavoimia tai
-aluksia. Kuitenkin on Suomella oikeus siinä ta-
pauksessa, että Itämeri joutuu sotatoimien piiriin,
laskea Ahvenanmaan merialueille miinoitteita tai
mikäli aluetta uhkaa miehitys, ryhtyä tarpeellisiin
toimenpiteisiin yrityksen ehkäisemiksi. Rauhan ai-
kana on Suomella oikeus suorittaa 1—2 sota-
aluksella Ahvenanmaan alueiden ajoittaisia tarkastuk-
sia. Ahvenanmaan sotilaspoliittinen merkitys lie-
nee sekä Suomen että Ruotsin kannalta kiistaton
Pohjanlahden rannikkoalueiden turvallisuuden ja
välillisesti molempien maiden kokonaisturvallisuuden
kannalta. Siksi Suomen turvallisuuspolitiikkaan
vaikuttavista kansainvälisistä sopimuksista
puhuttaessa ei ole oikeutta unohtaa Ahvenanmaan

kysymystä, joka sekä rauhan- että varsinkin aseellisen
kriisin aikana on varsin keskeinen Suomen
turvallisuuden kannalta.

YYA-sopimus ja Suomen turvallisuuspolitiikka

Kuten muistetaan, Pariisin rauhansopimus oli
tehty Suomen ja Liittoutuneiden ja Liittyneiden
Valtojen kesken. 1940-luvun viimeisinä vuosina
idän ja lännen valtioiden välinen vastakohtaisuus
muodostui yhä jyrkemmäksi ja valtaryhmittymien
ideologiset ja sotilaalliset rajat rupesivat selkiyty-
mään. Historian antamiin kokemuksiin ja sotilas-
poliittiseen tilanteen arviointiin perustuen Neu-
vostoliitto pyrki turvaamaan Suomen kanssa sol-
mittavan ystävyys-, yhteistyö- ja keskinäisen
avunantosopimuksen avulla luoteisrajansa turval-
lisuuden. Suomen intressissä tuolloin, kuten yhä
vieläkin, oli pysytellä suurvaltojen välisten kiista-
kysymysten ja liittoutumien ulkopuolella. Neuvot-
telujen tuloksena ollut Suomen ja Neuvostoliiton
välinen ystävyys-, yhteistyö- ja keskinäinen avun-
antosopimus, joka sisältää paitsi sotilaallisia ja
turvallisuuspolitiikkaan vaikuttavia määräyksiä ja
velvoitteita myös poliittisen tason klausuuleja.

YYA-sopimuksen sotilaalliset ja turvallisuuspo-
liittikkamme konkreettisimmin vaikuttavat mää-
räykset sisältyvät sen 1. ja 2. artiklaan. Näiden
mukaan »siinä tapauksessa, että Suomi tai Neu-
vostoliitto Suomen alueen kautta joutuvat aseellisen
hyökkäyksen kohteeksi Saksan tai muun sen
kanssa liitossa olevan valtion taholta, Suomi uskol-
lisena velvollisuuksilleen itsenäisenä valtiona tulee
taistelemaan hyökkäyksen torjumiseksi. Suomi
kohdistaa tällöin kaikki käytettävissä olevat voi-
mat puolustamaan alueensa koskemattomuutta
maalla, merellä ja ilmassa ja tekee sen Suomen
rajojen sisäpuolella tämän sopimuksen määrittelemien
velvoitustensa mukaisesti tarpeen vaatiessa
Neuvostoliiton avustamana tai yhdessä sen kanssa.

»Yllämainitussa tapauksessa Neuvostoliitto an-
taa Suomelle tarpeen vaatimaa apua, jonka anta-
misesta sopimuspuolet sopivat keskenään».

YYA-sopimusta ei ole pidettävä sotilaallisena
liittosopimuksena eikä sitä nykyisin enää sellaisena
kansainvälisissä arvioissa pidetäkään lähinnä juu-
ri sen vuoksi, että sopimukseen Suomelle sisälty-
vät velvoitukset ovat samat jotka jokainen itsenäi-
nen valtio ottaa kantaakseen ilman tämäntapaisia
sopimuksiakin.

merkitkää harjoituspaikkanne kartalle!

Edellä viitatuat valtiosopimukset asettavat kehykset Suomen harjoittamalle turvallisuuspolitiikalle, erityisesti turvallisuuspolitiikan sotilaalliselle sektorille. Mutta turvallisuuspolitiikka ei ole vain sotilaspolitiikkaa — taktiikkaa tai strategiaa — vaan siihen sisältyy huomattavana ellei huomattavimpana osana ainakin normaalioloissa ulkopoliittikkaa, talouspolitiikkaa ja kulttuuripolitiikan tarkastelumme taka-alelle, voimme ulkopoliitiikan osalta todeta Suomen pyrkineen kokonaisesti noudattamaan valtaryhmittymiin sitoutumatonta puolueettomuuspolitiikkaa. Puolueettomuuspolitiikka, joka siitä käytävän julkisen keskustelun ansiosta on meillä ollut voimakkaasti esillä, on nähtävä eräänä turvallisuuspolitiikan keinona tai välineenä muiden potentiaalisesti valittavissa olevien keinojen rinnalla. Sen itseisarvo määräytyy sen mukaan, miten hyvin tai huonosti se kykenee palvelemaan maamme turvallisuuspoliittisia tarpeita: rauhantilan säilymistä, maamme alueellisen koskemattomuuden turvaamista ja valtiollisen suvereniteetin ylläpitämistä.

Suomen puolueettomuuspolitiikan päämääränä on sopusoinnussa solmimiemme valtiosopimusten kanssa harjoittaa rauhan aikana sellaista politiikkaa, että maamme voisi Euroopassa tai mahdollisesti muualla maailmassa syttyvän aseellisen konfliktin sattuessa pysyä sodan ulkopuolella. Tätä silmällä pitäen maamme on pyrkinyt saamaan ulkomaiden — erityisesti suurvaltojen — tunnustuksen harjoittamalleen politiikalle ja on siinä myös onnistunut. Tämän päämäärän saavuttamista ovat edesauttaneet paitsi maamme sekä bilateraalisisissa suhteissa että YK:ssa noudattamana tasapuolisuus myös kansainvälisen jännityksen lieveneminen erityisesti Euroopassa mutta kahden suurvallan — USA:n ja Neuvostoliiton — yleisestikin.

Puolueettomuuspolitiikkamme tähänastinen menestys ei kuitenkaan oikeuta jättäytymään tähänastisten saavutusten varaan. Kansainvälisessä tilanteessa on tälläkin hetkellä monia riskitekijöitä, joiden varalta myös puolueettomien valtioiden on sekä poliittisessa toiminnassaan että sotilaallisissa kysymyksissä varauduttava. Suomea sitovana velvoitteena on YYA-sopimuksen luomaa taustaa vasten erityisesti korostettava maamme puolustuskyvyn merkitystä yleisen puolueettomuuspyrki-

myksemme tukijana. Maamme on kyettävä valvoamaan maa- ja merirajojaan sekä ilmatilaansa siten, että kaikissa olosuhteissa kyetään a) paljastamaan vieraiden sotavoimien alueloukkaukset ja b) pystytään torjumaan provokatiiviset tai valtaus- tai haltuunottoon tähtäävät vieraiden valtioiden pyrkimykset. Näitä päämääriä silmälläpitäen maahamme on rakennettu ilma- ja merirajoille valvontaverkosto, joka kykenee paljastamaan luvattomat rajanylitykset. Toisaalta maamme puolustusvalmiutta on pyritty, joskin monilta osin valtion varojen niukkuuden vuoksi liian hitaasti, kehittämään ja ylläpitämään siten, että puolustusvoimamme kykenisivät torjumaan aluetamme vastaan kohdistetut hyökkäysyritykset.

Kansainvälisen politiikan ja sotilasasiantuntijoiden käsityksen mukaan on olemassa erittäin pieni todennäköisyys toisaalta sille, että maamme joutuisi jonkin valtion taholta erillishyökkäyksen kohteeksi ja toisaalta sille, että maahamme suunnattaisiin ydinasehyökkäyksiä. Tämän vuoksi sekä ulkopoliittisessa toiminnassaan että sotilaallisissa valmisteluissaan Suomi on varustautunut ylläpitämään ja tarvittaessa puolustamaan puolueettomuuttaan laajan kansainvälisen kriisin yhteydessä tavanomaisin asein mahdollisesti suoritettavien yllätyshyökkäysten ja pidempiaikaistenkin rintamahyökkäysten torjumiseksi. Edelläkuvatun mahdollisuuden — laajan kansainvälisen kriisin yhteydessä — on mahdollista, että mikäli se laajenee ydinsodaksi, maamme alueelle harhautuu tai sen yläpuolella joudutaan torjumaan esim. ydinkärjillä varustettuja ohjuksia. Toisaalta on jopa todennäköistä, että edellä kuvatun tapaisen kriisin yhteydessä maahamme kohdistetaan puolustuskykymme ja -tahdomme tunnustelemiseksi tai eräiden taktisesti tärkeiden kohteiden valtaamiseksi hyökkäysyrityksiä, jotka rauhan oloissa rakennetun puolustuksemme on kyettävä nopeasti ja tehokkaasti torjumaan, mikäli maamme haluaa pysyä puolueettomana ja siten turvata valtiollisen itsenäisyytensä ja kansalaisten turvallisuuden. Näiden tehtävien suorittamiseen ei voimassa olevat valtiosopimukset aseta esteitä.

KRANAATINHEITTIMEN KEHITYSTÄ KOSKEVA KATSAUS

LTN P. NEVALAINEN

Noin pariin vuosikymmeneen mahtuu se kehitys, minkä aikana ensimmäisen Maailmansodan alun 'miinanheittäjästä' muotoutui 1930-luvun Stockes-Brandt 'kranaatinheittäjä'. Tämän nykyaikaisesti muotoja ovat nyt useimmissa maissa käytössäolevat 81, 82, 107 ja 120 mm:n heittimet. Tykkiin verrattuna heittimen kehitysaika on ollut lyhyt, mutta silti maineikas. Jo ensimmäisen maailmansodan aikana, jolloin ase vasta oli kehityksensä alussa, mainitaan aseiden tuottamista tappioluvuista, että 40 % niistä olisi aikaansaatu miinanheittäjien ansiosta.

Tämän aseiden kehitystä ei suinkaan aiheuttanut liikkuva sodankäynti vaan asemasotavaihe, joka loi tarpeen tuhota vastustajan linnoituslaitteita. Miinanheittäjän alkutyyppejä oli järeä ja vasta sodan lopulla kehitys suuntautui keskiraskaisiin ja keveisiin malleihin. Organisatorisesti ase oli silloin tyypillinen insinöörijoukkojen ase, jotka sitä kehittivätkin aluksi. Vasta sodan lopulla keveät miinanheittäjät pääsivät jalkaväen aseiksi, mitä ne vieläkin heittiminä pääasiallisesti ovat. Aseiden kehitykselle tämä on ollut monella tavoin onnistunut ratkaisu.

Ensimmäisen maailmansodan alussa ryhtyivät saksalaiset kehittämään miinanheittäjäasetta länsirintaman linnoituslaitteiden tuhoamiseksi. Tämä salaisena pidetty ase yllätti rintamalle tultuaan ranskalaiset ja belgialaiset. Siitä lähtien myös belgialaiset aloittivat oman miinanheittäjän luomisen.

Kun sota loppui, kiellettiin rauhansopimuksella ase ja sen valmistus. Ranska pääsi siitä syystä johtavaksi heitinaseen suunnittelijaksi.

Saksassa luotu ensimmäinen ase ampui 400 m:n päähän 97 kg:n ammuksen, jossa oli räjähdysainetta 50 kg. Ase oli rakennettu kiinteään tuliasemaan. Sodan alussa oli saksalaisilla näitä aseita 70 kpl.

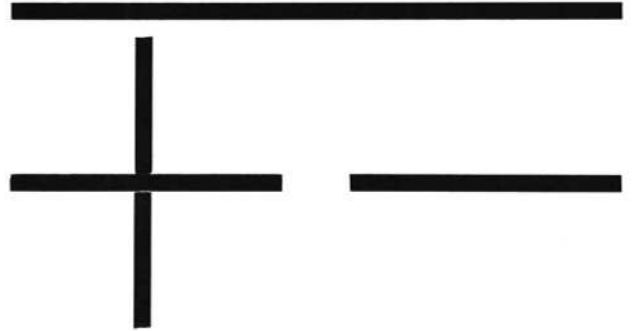
Toinen parannettu malli, 1916/1917 oli jo vaikiintunut käytössä. Sillä oli rihlattu putki kaliiperiltaan 250 mm. Ase ampui 1100 m:n päähän 100 kg:n miina-ammuksia, joissa oli räjähdysainetta 50 kg. Belgialaiset kokivat yllätykseen ensimmäisinä tämän tuhoavan vaikutuksen. Sodan lopulla oli Saksassa jo yli 17 000 miinanheitettä. Kehitys oli tällävälän suuntautunut myös kevyempien miinanheittejä luomiseen. Koska keveät aseet olivat liikuteltavampia, kelpasivat ne jo jalkaväenkin käyttöön, joka käytti aseita aluksi myös tankintorjuntaan.

Ranskassa oli tämän tyyppin ase melkein tuntematon ensimmäisen maailmansodan alkaessa. Saksalaisten aiheuttamasta yllätyksestä selvittyään ranskalaiset ryhtyivät kiireesti suunnittelemaan omaa vastaavaa asetta. Tuloksena oli 300 m:n päähän ampuva miinanheittejä kaliiperiltaan 150 mm. Tämän ammuksessa oli vain 6 kg räjähdysainetta, mutta ammus oli varustettu siivekkeillä. Siivekkeiden käyttämisestä ranskalaiset eivät luopuneet myöhemminkään. Ranskalaisen putki oli sisältä sileäpintainen. V. 1915 tämä ase tuli rintamalle. Sen nimi oli 'Mortiers 58' mikä johtui aseeseen käytetystä vanhasta tykistä, erityisesti sen putkesta. Myöhemmin aseeseen liitettiin liikuteltava vastalevy ja muutenkin sitä parannettiin sodan loppuun mennessä. Ranskalaisen miinanheittejä oli aluksi insinöörijoukkojen ase. Myöhemmin se nimitettiin tykistön apuaseeksi.

Miinanheittejä saivat jo sodan aikana uuden tehtävän. Niitä käytettiin myös savu- ja kaasummuksia ampuvina aseina.

Kuten alussa mainitsin ensin ilmestyivät järeät heittimet ja vasta sodan lopulla seurasivat keveämmät, jotka saksassa liitettiin jalkaväen aseiksi. Vaatimuksena oli jo silloin aseiden kantavuus. Tämä kevyempi ase sai yhä enemmän jalansijaa eri maiden armeijoissa. Putkien kaliiperi pysytteli 80—81 välillä. PST-tykkien ilmestyttyä siirtyi panssarintorjuntatehtävä niille.

Sodan jälkeinen 1920-luku, jolloin saksalaistenkin kokemukset olivat jo ympäryysvaltojen tiedossa, aloitti uuden nykyaikaisen vaiheen kranaatinheittejä kehityksessä. Asekin oli jo saanut uuden nimen. Tällöin loi ranskalainen insinööri Brandt tunnetut nimeänsä kantavat 120 mm:n ja 81 mm:n kranaatinheittejä. Nämä olivat jo nykyaikaisia aseita ampumatarvikkeineen. (Mortierleger de 81 mm ja Mortier Raye de 120 mm.) Stocker-Brandt tyyppinä ase levisi nopeasti eri maihin, mm. Englantiin, Neuvostoliittoon ja Puolaan. Suomeen tämä tyyppi tuli 81 mm:n kranaatinheittejänä m/26. Sen kaliiperi oli 81,40 mm. Ranskasta ei sitävastoin Suomeen tullut ollenkaan. Tässä kevyessä aseessa ei vielä silloin ollut tasauskoneistoa eikä suuntaimella kiinteää istukkaa. Nämä lisättiin aseeseen jo ennen vuot-1920—1930 lukujen vaihteessa aloitti myös Suomessa karaatinheittejä valmistuksen silloinen Tampereen Pellava- ja Rautateollisuusosakeyhtiö (Tampella), jota tehdas edelleenkin jatkaa tunnetulla Tampella mallillaan. Tehdas aloitti kevyellä heittimellä ja jatkoi myöhemmin raskaalla. Nämä mallit olivat tehtaan omia konstruktioita joita tarjottiin ja myytiin ulkomaille.

Heittimen positiivisina ominaisuuksina voitaisiin mainita:

1. ase tulee toimeen vähällä miehityksellä
2. ase on rakenteeltaan yksinkertainen ja häiriö-
vapaa
3. ase on nopeasti siirrettävissä
4. tuliasema voidaan hyvin naamioida
5. suuri tulinopeus korvaa hajonnan
6. aseella voidaan tulittaa takarinne-asemiakin
7. aseiden valmistaminen ei vaadi kovin kalliita
koneita ja on toteutettavissa helposti eri maissa
8. ase näyttää säilyttävän kelpoisuutensa useita
vuosikymmeniä
9. nykyään voidaan ampua samalla vastin asen-
nolla ympäri.

Heittimen pahin haittapuoli:

Tuliasema voidaan helposti ja nopeasti nykyai-
kaisin laittein tutkata.

1920-luvun erikoisuutena olisi ehkä mainittava sveitsiläisten paineheitin (pneumaattinen heitin). Tämä ei kuitenkaan johtanut sarjatuotantoon. Idea lienee lähtöisin saksalaisilta. Sveitsin paineheitin oli kaliiperiltaan 105 mm. Sen varustei-
siin kuului 2 paineilmasäiliötä ja painemittari. Ase ampui vakiokulmilla 65 astetta ja matka säännösteltiin painemittarin lukemilla. Ammuk-
sen paino oli 6,5 kg ja sisälsi 2 kg räjähdys-
ainetta. Putki oli sisältä sileä. Ampumamatka oli 800 m.

1930-luvulla, jolloin ranskalainen kevyt heitin oli jo saavuttanut nykyisen muotonsa, olivat heittimet jo yleisesti eri maissa jalkaväen aseina. Niihin kuului 4 pääosaa: putki peräkappaleineen, jalusta, vastin ja suuntain. Putket olivat sisältä sileitä tai rihlattuja ja ampumatarvikkeet sen mukaisesti joko pyrstö- tai kierrehjattuja. Myös miniheittämiä esiintyi, kaliiperiltaan 50—54 mm. Johtuen Stockes-Brandtin heittimien ylivoimaisen nerokkaasta konstruktiosta, kehitys lähti tältä pohjalta kulkemaan kohti nykyaikaisia muotojaan. Muut muunnokset väistyivät vähitellen sen tieltä. Ainoa muunnos mikä tasa-arvoisena ja eräiltä osin parempanakin on säilynyt Stockes-Brandtin heittimen rinnalla, on suomalainen Tampella-heitin, ei yksin Suomessa vaan ulkomaillakin.

1940-luvun aika osoitti heitinaseen lisääntyneen merkityksen. Varsinkin sissisodassa se on ollut tärkeä tukiasema mitä nykyinen Vietnamin sota selvästi osoittaa. 1940-luku toi myös tullessaan heittimen torjuntavälineen. Amerikkalaiset it-miehet huomasivat Italian maihinnousun taistelujen aikana, että heidän Radar-laitteensa tutkasi jotain ammusten lentoratoja. Nämä osoittautuivat olevan peräisin vastapuolen heittimistä. Siitä lähtien on Radar-laitetta kehitetty myös krh:n vastatorjuntavälineeksi.

Korean sota, jossa runsaasti käytettiin vastapuolella heittämiä, antoi amerikkalaisille heitin-torjuntamiehille hyviä kokemuksia Radar-laitteen sopivaisuudesta tähän tarkoitukseen. On näitä luulla, etteikö nykyisin muilla suurvalloilla olisi vastaavia torjuntalaitteita käytössään. Tutkauksen huomioonottaminen on muuttava varmasti meidänkin tapaamme käyttää heittämiä, jos mieli säilyä tappioita. Se asettaa heitinjohtajat

uuden tosiasian eteen, jonka tunteminen on melkein yhtä tärkeä kuin tulitoiminta. Siksi luetteleen muutamia tietoja laitteesta ja heittimien suojaamisesta sitä vastaan:

1. tutkalaitteella saadaan käyrien muodosta selville ammuksen radan korkeus-, etäisyys- ja sivukulma, tästä voidaan määritellä heittimen tuliasema muutaman metrin tarkkuudella parhaassa tapauksessa, riippuen siitä miltä lentoradan kohdalla määrittäminen tapahtuu.

2. Kun laite on kytketty suoraan vastatorjuntapatteriin, voi seurauksena olla 5—8 minuutin kulluttua tuli-isku heitinaseisiin.

3. Laitteen tutkukseen ylämä on n. 10 km.

4. Tutkaus on otettava huomioon aina kun taistelussa tulee pysähdys jolloin vastapuolelle jää aikaa valmistella toimenpiteitään, asemasotahyökkäyksen valmistelu. Sen sijaan liikkuvan ja kiireisen hyökkäyksen kuluessa on tutkausvaara vähäisempi.

Kevyenkin heittimen kuljetuskysymykseen on kiinnitettävä huomiota, varsinkin, jos sitä käytetään sissisodassa. Kuitenkaan ei pidä asiassa katsoa yksistään asetta vaan myös a-tarv:n kulkeminen mukana on yhtä tärkeää. Neuvostoliiton keveiden heittimien kuljetus on ratkaistu siten, että aseiden kantolaitteita ei tarvitse riisua aseesta tuliasemaan mennessä eikä suuresti niitä taas kiinnittää tuliasemasta lähdettäessä. Kevyen heittimen samoin kuin kevennetyn raskaankin kuljetaminen sissien ja pitempien koukkausten mukana tulisi varautua myös jokien ja kapeiden järvien ylitykseen jo rauhan aikana.

On sanottu, että heitinase on ennen kaikkea tykistö- ja panssariköyhän maan ominainen jalkaväen tukiasema.

KURSSI 64:n OPPILAAT

Onnittelena Teitä suorittamanne reserviupseerikurssin johdosta.

*Johtajakoulutuksenne ensimmäisen vaiheen nyt päättyessä ja kurssin hajaantues-
sa suurin osa teistä siirtyy perusyksiköihin harjoittelemaan käytännössä ryhmän-
johtajan vaativia tehtäviä. Se miten Te tässä tehtävässänne miesten lähimpänä
esimiehenä selviinnytte, riippuu pääasiassa teistä itsestänne.*

*Teitä, jotka siirrytte Reserviupseerikouluun saamaan johtajan jatkokoulutusta,
Teitä odottaa kolmen kuukauden tiiviin opiskelun kausi. Muistakaa, että kurssin
kunniaakkaasti läpäiseminen vaatii lujaa henkilökohtaista yrittämistä.*

*Kurssin tiiviin työn lomassa on oppilaskunta toiminut ahkerasti. Sen järjestämät
tilaisuudet ovat tuoneet oman lisävärinsä jokapäiväiseen työhön. Näkyvimpänä
muistona kurssin 64 oppilaskunnasta on nyt kädessänne oleva Korpisoturi. Sää-
lyttäkää tämä lehti siviiliinkin yhdysiteenä oman kurssinne oppilaisiin ja sen
tapahtumiin.*

Kiitän oppilaskuntaa, erityisesti sen hallitusta, reippaasta toiminnasta.

Kuraattori

Kapt. A. LAINE
Koul. johtaja

Ltn. P. NEVALAINEN
Krh-linja

Ltn. R. TIITTANEN
Kiv-linja

Ltn. R. LAAKKONEN
Pst-linja

Ylik. S. JALONEN
Koulun vääpeli

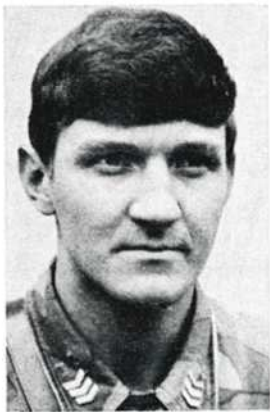
Kers. P. MÖLSÄ
Viestilinja

Kers. K. MÖLSÄ
Kiv-linja

Kers. K. KAJO
Kiv-linja

Kers. J. KANKAINEN
Krh-linja

Vänr. R. REINIKAINEN
Krh-linja

Kers. R. KOLEHMAINEN
Koulun santsari

Alik. S. HEIKKINEN
Tsto-aliupseeri

LIIMATTA J. P.

opiskelija

17. 3. 48

Eno

KUOSMANEN K. A.

maanviljelijä

22. 2. 48

Pyhäselkä

HOLOPAINEN L. O.

opiskelija

26. 7. 46

Leppävirta

HAAPALAINEN A. H.

myyjä

19. 1. 48

Liperi

MASSINEN P. E.

autonasent.opp.

20. 9. 48

Varkaus

LAULAINEN R. O.

opiskelija

10. 5. 48

Keitele

KORPIHALLA J. T.

postimies

1. 2. 48

Iisalmi mlk.

ENBERG K. V. G.

opiskelija

9. 9. 47

Helsinki

KUMPULAINEN I. K.

merkonomi

26. 1. 46

Rautavaara

KIVÄÄRILINJA I. JOUKKUE

Kun päivännousu kultaa idän rantaa ja virkummin kuin ennen konsanaan sen ensi säteen hohteessa kantaa oppilaat kentälle jo kamojaan, kapteeni heidän käydä antaa ohitse, verkkaan, varusloistossaan. Ken saapuu jalan, ken taas polkimitse, hän seisoo tyynnä katsastaen itse. Hän kaiken näkee, ryhmän johtajissa, suomalaisissa katseen viivähtää. Häneltä rivistöjen uumenissa ei salaisinkaan liike salaan jää. Kersanttimme mietteiss' hehkuissa, on Kylmäoja niillä määränpää. Hän täynnä uskoa on, innon tulta, — pulinat pois tai muuten pölyy multa.

Ei satu ruodut oikein kohdallensa, ja Lappalaista viel' ei kuulu, näy. Viimeiset kiinnitellen varuksensa, kedolle jälkijoukko riviin käy. Ja pulistaan, kun arvopaikallensa korpraali Keski-Orvolakin ryhdistäy. On järjestyminen hitaanlaista; hidastellaan, ei vauhti maista. Käy eellä ensimmäinen ryhmä, harmiksensa he joutuu yläkäytävällä toimimaan. Viel' lauantaina teille taistojensa vei Kalle Enberg, poika Uudenmaan, hän purjehtimaan lähti, sijalansa nyt polkee JoJi ajoneuvoaan. Päällikkö uljas edeltäjän lailla (arvoa korpraalin vain on hän vailla). Intissä Kurkinen niin utteraan, että muuta muista hän, ei tee, hän kulmamiehenä on uhkeana ja pöydän johtajuutta himoitsee. Ei liikaa unta — malttamattomana jo puoli viideltä hän nyhräilee. Kun raskasvarusteinen, pystypäinen, on ryhmä mennyt, ohjaa ratsujaan rivistö muhkea kuin ensimmäinen, sen kaltainen myös kasvontuonteiltaan. He toista ryhmää ovat, synnynnäinen on päällikkö heill' Jaakko johdossa. Taakkoineen johtajankykyä myös kaksi, Kumpulainen/Korpihalla nähdään saapuvaksi.

Molemmat tointa kiintoista, arvokasta on ennen siviilissä hoidellect; nyt katseet syttyy taiston pauhinasta, kypärä kätkee hiukset — kasvaneet. Nenäänsä virkavallan kanssa hieromasta he Hämläisen juur' on estäneet. Kolmatta johtaa Jorma Tapio, jolla omasta maakunnasta myös miehet on. Alaiset sulkee suunsa suosiolla, on yhteishenki heillä verraton, utteruus, poteronkai-

HÄMÄLÄINEN M. S.
opiskelija
13. 4. 46
Valtimo

ILMELÄ P. J.
opiskelija
18. 5. 47
Helsinki

HIRVONEN H. O.
autonasentaja
7. 3. 48
Ruokolahti

HÄMÄLÄINEN V. O.
myyjä
6. 1. 48
Muuruvesi

KURKINEN Y. A.
maanviljelijä
3. 3. 48
Ristijärvi

HYVARINEN M. A.
metsäharj.
16. 6. 48
Polvijärvi

LOGINOV O. K.
puuseppä
15. 2. 48
Luikonlahti

KAIVOLA T. J.
fil. yo.
5. 6. 42
Helsinki

HÄMÄLÄINEN J. O. J.
vaaitsija
26. 2. 48
Vehmersalmi

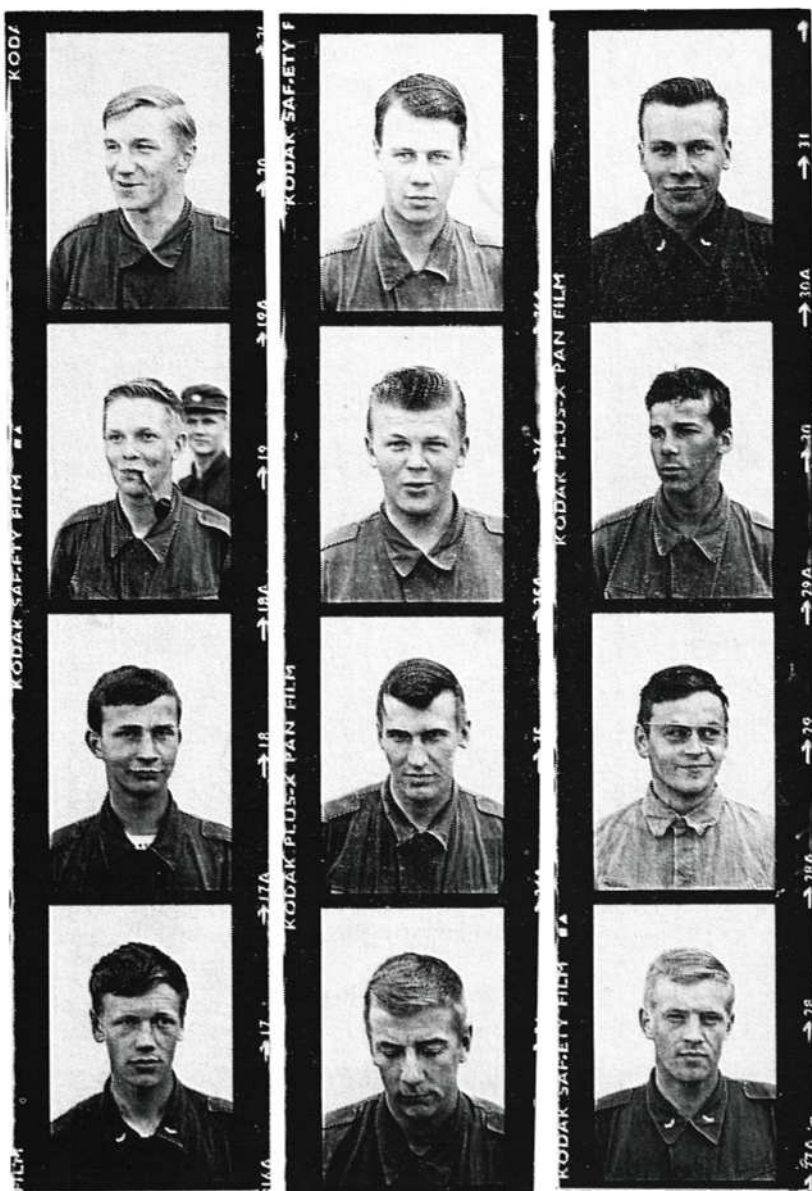
LEVONEN J. A.
merkonomi
10. 4. 48
Lieksa

JURVELIUS J. L. A.
opiskelija
21. 2. 48
Joensuu

HAAPALAINEN A. A.
varaosamyysjä
16. 4. 48
Iisalmi

vuutaito, jolla saivat kapteeninkin huomion. Syöksyveneitten, ruuhten taakan alle, jo Höytiäinen melkein uuvahtaa, ei pääse maaliostokkaan pakosalalle, maastohon Jaamankankaan kauempanaan. Ja veneet pyyhältää ne rannikkoa pitkin länttä, itää, lyö vettä niskaan aalto vaahtopää, ken rantautuissa pohjaan yltikään — joukosta voitokkaasta kuplat jää.

Jo tapahtunut kyllä vaaraan johti, enemmän vaivaan, tuskin maineeseen, mutt' vaaksaakaan ei käydä määrää kohti, jos kääntään — tai jäädään paikalleen.

HUOVINEN R. T. A.
levyseppä
31. 3. 48
Leppävirta

HEIKKINEN T.
myyjä
12. 1. 48
Varpaisjärvi

HUOVINEN K. S. H.
puuseppä
16. 2. 48
Leppävirta

HYVÖNEN T. A.
meij.harj.
22. 2. 48
Keitele

LEPPÄNEN J. T.
maat.konekorj.
22. 6. 47
Kontiolahti

KURVINEN O. P.
metsäharjoittelija
1. 2. 48
Ilomantsi

LESKINEN P. I.
trukinkulj.
13. 3. 48
Juankoski

KORHONEN KAJ
sahatyömies
18. 4. 48
Eno

KESKI-ORVOLA R. T.
latojaopp.
28. 4. 48
Kuopio

LAPPALAINEN P. K.
pap.työm.
6. 4. 48
Varkaus

LOKINOJA L.
levyseppä
10. 5. 48
Siilinjärvi

JUNTUNEN J. T.
veturimies
5. 9. 48
Viinijärvi

II JOUKKUE

PUHAKKA M. J.

lääket. kand.

3. 6. 46

Kiihtelysvaara

REINIKAINEN M. P.

myymälänhoitaja

28. 9. 48

Vehmersalmi

PUUMALAINEN V. T.

merkantti

26. 2. 48

Kontiolahti

PÄÄKKÖ M.

sorvari

24. 3. 48

Kiuruvesi

RÄSÄNEN R. O.

maanviljelijä

20. 1. 48

Kaavi

PIETILÄINEN L. K.

harj.

18. 1. 48

Varkaus

Jep, joukkue — näkemiin, joukkue.

Suoraa ja selvää kuten kouluttajan sanat.

Kuten arvostelu toisesta joukkueesta; paras.

Siitä ei päästä mihinkään, vaikka toiset tässä kenties yrittävätkin kohota jopa toisen joukkueen tasalle. Toisessa ei tarvitse liiotella; jos kuuluu toiseen, kuuluu parhaaseen, oli kysymys käytännöstä tai teoriasta.

Järjestyminen — no kenties toinen oli joskus hieman myöhässä ja ehkä se nyt ei aina ollut niin ojennuksessa kuin muut ja tuvat saattoivat punkkineen olla jossain määrin toisin kuin ohjesäännössä neuvotaan ja sillä tavalla, mutta kun oli kysymys tositoiminnasta osoitti 2. joukkue parhaimmuutensa.

Siellä oli — vain muutamia muistojen kirkastamiseksi mainitakseni — opp Pietiläinen, jonka jalkautuminen oli todellinen ihme: pyörä nurin ja mies vaakalennossa sammaleeseen — unessa. Jotkut väittävät kuulleen kuorsauksen jo ilmalennon aikana, siellä oli ei-pie-pojat-hermoilla-Räsänen Kuavilta, oli Pappi, joka yksinään sai taistella eräissä suhtautumiskysymyksissä koko kiväärilinjaa vastaan, oli ryhmätupaKollaa, koko kurssin tuntema fanaattisuuteen asti ryhmä-kultin läpitunkema joukko — muuten ainoa ryhmä, jolla oli oma vasama — jonka voimakas ennakkomainonta oli oikeutettua, koska Tupa-Tuoppi on nyt Kollaan ikkunalla, jne. — Paloi sitä aina joskus lomakin mutta oltiinpa sitä sitten aina joskus ylimääräisilläkin, kuten Silver-Silvennoinen Kollaasta tapasi mainita (Mielikirja Martti Innanen: Seikkailuja viitakossa.)

Paljolti kuuluu kiitos joukkueen johtajalle, kersantti Kajolle, joka alusta alkaen loi tiukalla reilun pelin tyylillään hengen ja yrittämisen halun, joka sitten kehitti epäilemättä kaikkien aikojen parhaan joukkueen, mikä lienee tullut selväksi. Turvallisin mielin voi Suomi luottaa poikiinsa — ainakin mitä tulee RAuk/KarJP kurssi 64:n 2. joukkueeseen, — vaikka opp Tuomainen olikin kerran 3 vrk:n lomalla — erehdyksessä, ja hullujen hesalaisten ja 3. ryhmän huumorintaju joskus saattoi leikata läheltä kurssin ja kouluttajien ymmärryskyvyn rajaa.

Toinen joukkue hajoaa kurssin mukana, mutta seuraavan kurssin toinen, ymmärtäkää asemanne ja yrittäkää säilyttää, mikäli se ollenkaan on mahdollista, hegemonia jonka me loimme.

Tulee tässä vain mieleen, että mitenkähän henkilökunta olisi ymmärtänyt linnun ja sisiliskon merkityksen milloin tuvassa, milloin kp:n lippaassa.

Pojat ne oli niin leikkisiä.

SAURAMA E. A. J.
opiskelija
28. 11. 45
Helsinki

TARKKONEN A. I.
opiskelija
23. 5. 46
Helsinki

TUOMAINEN P. A.
puotipoika
8. 11. 48
Kuopio

PAPPI K. J.
opiskelija
20. 7. 47
Kuopio

RAISANEN T. O.
myyjä
17. 3. 48
Vaaraslahti

RATILAINEN E. K.
opiskelija
2. 3. 48
Joensuu

PÄÄKKÖNEN T. K.
kirjaltaja
22. 5. 44
Helsinki

PELLIKKA M. J.
sekatyömies
26. 9. 48
Nurmes

PIIRONEN E. J.
opiskelija
22. 12. 48
Nurmes

MUURINEN A. K.
opiskelija
19. 12. 48
Lahti

MÄHÖNEN R. J.
merkonomi
24. 6. 46
Helsinki

PALVIAINEN M. J.
auton asentaja
23. 10. 47
Ilomantsi

PIIRAINEN S. S.
maanviljelijä
27. 3. 48
Kuhmo

TURUNEN M. O.
työtön opiskelija
22. 11. 46
Kuopio

PUUSTINEN A. P.
myyjä
13. 10. 48
Nilsia

RUOPPI M. K.
lääket. kand.
20. 3. 46
Nilsia

RAISANEN S. K.
opiskelija
25. 7. 48
Helsinki

SAVIRANTA E. O.
metsätyömies
3. 1. 48
Vesanto

TAPANINEN E. J.
opiskelija
17. 5. 48
Iisalmi mk.

ULMANEN Y. M. K.
putkiseppä
28. 3. 48
Varkaus

SUTINEN K. A.
harj.
3. 3. 49
Varkaus

VÄÄNÄNEN A. I. T.
opiskelija
28. 3. 48
Helsinki

SILVENNOINEN M.
trakt. kulj.
21. 3. 48
Kitee

MYÖHÄNEN E. J. E.
merkonomi
9. 3. 48
Nilsia

MÄENVIRTA J. V.
opiskelija
8. 6. 46
Helsinki

NEVALAINEN L. O. P.
kuorm. kulj.
7. 10. 48
Lehmo

"Heitinmiehiään olitihin..." Oltihin heitinmiehiä, sanoisin. Niin, III joukkue oli korohoroukkue ja heitinkansaa. Oli sitä sekä näöltään että tavoiltaan. Heitettiin milloin huulta, milloin kranuja. Tosin sääolosuhteet joskus uhkasivat tehdä heittohommat unelmiksi vain. Mutta kun putkellisella vettä sammutettiin kulon alku, voitiin jälleen harjoitella laukeamattoman poistamista.

Kuninkaallisia oltiin. Siten oli monta hallitsijaa-kin alamaisilla. Oli Korvankaivaja, Pulinat Pois, Reiska ja kaiken kruunaavana Muuankin Soturi. He kaikki neljä olivat tosi kuninkaallisia: pidettyjä ja parjattuja, kuten hyvä tapa vaatii sanomaan. Kiitos Teille, kuninkaat! Olitte rehtejä hallitsijoita joskus meitä villejäkin alamaisia kohtaan.

Kolmas kuninkaallinen joukkue hajoaa nyt osaksi. Mutta vuosienkin jälkeen jokainen varmaan hymyssä suin muistelee Pulkan Jussin nukumista punkassa käytävällä ja meidän tuvan Matin toteamusta, kun tämä käveli kainalosellaisilla: "Ohoh hoijaa, ei enää tapahdu yhtään mitään. Ei teillekään enää pidetä sulkeisia, jotta voisoin katsella moista hommaa ikkunasta!"

Kitelä, Taipale ja Summa hiljenevät, mutta niiden savu ei koskaan hälvene. Tulevat heittäjämiehet, pitäkää kruunu kirkkaana ja heitinkansan maine puhtaana!

yksi kruunaamaton alamainen

LAHTINEN K. T.
liikennevirkailla
3. 3. 45
Kuopio

HALLIKAINEN H. H.
merkonomi
18. 5. 45
Liperi

ALEN L. K.
liimari
26. 1. 48
Joensuu

NEVALAINEN R. E.
autonapumies
28. 2. 48
Nurmes

VARIS R. V. J.
opiskelija
21. 10. 45
Joensuu

HONKANEN M. T.
rak.mies
24. 2. 49
Nurmes

KRANAATINHEITINKANSAN LINJAKUVAELMA

APILO M. J.
puuseppä
2. 4. 48
Joensuu

KEMPPAINEN A. E.
paperityöm.
9. 1. 48
Kajaani

TUKIAINEN V. J.
opiskelija
26. 2. 48
Tohmajärvi

PÄIVINEN E. J.
kirvesmies
5. 4. 48
Polvijärvi

KINNUNEN H.
opiskelija
28. 5. 47
Rääkkylä

MOILANEN J. A.
opiskelija
26. 7. 48
Joensuu

RÄTY M. J.
metsäyönjoht.
4. 1. 48
Ilomantsi

WIDENÄS T. R.
merimies
19. 12. 48
Varkaus

JÄRVIÖ J. K.
opisk.
29. 1. 47
Kitee

MONONEN M. A. J.
maanmitt.harj.
12. 9. 48
Joensuu

TIMONEN M. M. J.
opiskelija
28. 3. 48
Valtimo

PULKKA J. A.
mittamies
21. 2. 48
Sukeva

WARIS P. I.
nuor.ohj.
28. 10. 46
Kontiolahti

MATIKAINEN R. M.
liikeapulainen
23. 7. 50
Tohmajärvi

PEIPONEN S. K.
teräsentaja
4. 2. 48
Varpaisjärvi

TANSKANEN L. J.
merkantti
23. 6. 46
Juuka

INKEROINEN K.
maanviljelijä
23. 1. 48
Maaninka

KÄRKKÄINEN J. P.
asentaja
7. 3. 48
Rautalampi

MIKKONEN J. M.
kansak. op.
4. 2. 45
Ristijärvi

TENHIO R. S.
rakennustyömies
19. 3. 48
Suontee

RAITTINEN T. J.
merkonomi
16. 9. 46
Kiuruvesi

TURUNEN K. T.
aut.asent.
5. 2. 48
Vuonisjärvi

PIRINEN S. A.
solistaja
17. 10. 48
Nurmes

PANSARINTORJUNTALINJA

Neljäs joukkue, monien mielestä paras, monien mielestä muuten vaan, pataljoonan helmestä tulleet soturit yhdessä kunniakkaiden viestitysosastilaiden kanssa. Heissä oli kaikista pienistä seikoista huolimatta jotain ihmeellistä, oli vallattomuutta, oli rauhallisuutta, oli pulu mitä ruokkia letkautuksin, joista hän 5 veisasi, oli tarmo lahtinen suurena haaveenaan toimisto-aliUPSEERIN virka. Meitä oli monia muita, sanoisinko tyyppejä.

Vanhasen Seppo tuo oiva lääkitsijä KITEELTÄ, kentsu Tahvanainen terävine komentoineen, oli oppilas Urho, jolla oli oma vene ylimeno-harjoituksessa, hän kävi yöt tekemässä AIV-liuosta kotonaan Rautavaaralla eikä väsynyt mistään pienistä. Tätä mainiota joukkoa johti, vaikka sillä ei ollutkaan omaa vasamaa, reilulla, jouhevalla ja havainnollisella tyyllillään yxi luutnantti, tuo kaikkien varauksetta pitämä "Renne" Laakkonen. Hänelle kiitokset kaikkien puolesta. Noita piuhan vetäjiä ilman emme osanneet olla koskaan, sillä he jäivät aina opiskelemaan tiiviisti sähköa aakkosia, kun pst-linja meni erittäin raskaan mustinsa kanssa metsän uumeniin. Annettakoon tämä heille anteeksi, sillä heistä löytyy monta mainiota miestä. Martikainen tuumaili, että miten hän voi jäädä päivystäjäksi, kun hän lähtee viikonloppuvapaalle. Nerokas alik Heikkinen vastasi tähän kääntäen ja Martikainen vaikenä. Näistä kaikista viestittäjien ominaisuuksista johtuen he kukkuivat aina mielessä, muulloin he vaan kelasivat ja taas kelasivat, milloin Kalenius mukana milloin ei, kaiketi useimmin ei. No sehän oli kai järjestelykysymys. Oman reilun kersanttinsa kanssa heistä muodostui hyvin terävä, myös suustaan, joukkue tuon joukon, joka ei ryntäile hurraata huutaen vihulaisen aseisiin, rinnalle. Ja kyllä me maastossa juostiin siinä missä muut jo irvivät, sano.

TURUNEN U.

maatalousharrastelija

14. 8. 46

Rautavaara

SOININEN H. A.

opiskelija

27. 4. 48

Joensuu

LIITSALO A. J.

solistaja

17. 9. 45

Joensuu

LAHTINEN T. L. K.

opiskelija

25. 5. 46

Helsinki

TAHVANAINEN U. I.

metsätyömies

7. 8. 49

Ilomantsi

KOPPINEN V. I.

kirjuri

8. 2. 48

Liperi

Siviilivaatteet kaapissa manttelin alla

*Kirjat kypärän takana leipää toisella hyllyllä pinkan takana
pärvystäjän ääni on kyllästynyt ja väsynyt kun täytyy huutaa vaikka
sillä nyt niin väliä Onnistuminen*

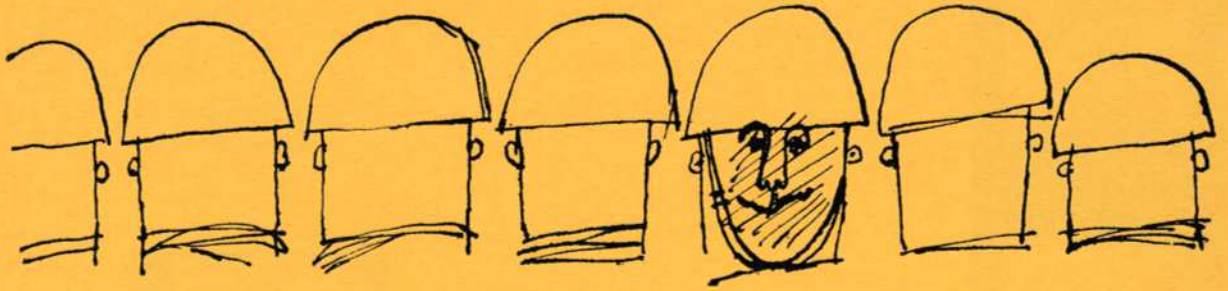
*on tärkeää huoli kenties saa väsyneeseen ääneen ääntä itsekö
tästä nyt püittäisi muuten*

niin mukava mies

*Mutta kohta on itse ja huomaa ettei se nyt aivan niinkään
silmit tuskin auki näkevät kantapäät edellä säännöllisesti laahaavat*

*ja sininen jono kaukana rannassa kylmän tajuten mutta tuntematta
silmissä vielä mieletön uni hiekka täyttää ensin saappaat harmittaa
pölyinen ase: puhdistettava. Muistatko kun talvella oli kylmä
pakki kalisee muistinkohan pestä*

Sitähän se on no syödään pojat

KIRJE ÄIDILLE INTISTÄ

Rakas äiti.

----- lepuutin vain hermojani
ei minussa mitään vikaa ole +sain tänään pyssyn
äiti olet ihmeellinen
minulla on oma pyssy,
taivaalla tuulee, pilvet liikkuvat erisuuntiin
ÄITI joku sanoi sinusta paha
eilen vai oliko se toissapäivänä
mutta sinulla on paljon isompi käsitys kyky asioista
pojat itkevät kun puhkaisin heiltä toisen silmän
ÄITI lähetä siviilisukat
partakoneenterii (käytettyjä)
DEODORANTTI saippuaa
karvanpoistoainetta, kovia patruunoita
KIITOS KIRJOITA

KIITÄMME OSAKEYHTIÖ HALLMANIA JULKAISUN TUKEMISESTA

KIITOS MYÖS KONTIORANNAN SOTILASKODILLE

MÄKI T. E.
merkonomi
24. 10. 46
Nilsia

MYLLYLÄ S. M.
metsäharjoittelija
2. 6. 48
Kuhmo

VANHANEN S. E.
pyöräkuormajankulj.
21. 4. 48
Kitee

HAUKKA P. S. J.
kirvesmies
16. 3. 48
Kulho

PAKARINEN K. E.
aut. apum.
24. 3. 48
Joensuu

RYÖNÄKANGAS A. J.
kirvesmies
8. 3. 48
Kuhmo

MÖLKÄNEN V. T.
lab.apul.
5. 1. 48
Outokumpu

PELTOLA J. O.
opiskelija
11. 2. 48
Nurmes

TOLVANEN E. K.
opiskelija
29. 4. 47
Valtimo

NEVALAINEN E. O.
opiskelija
26. 5. 50
Ilomantsi

HUTTUNEN P. E.
merkonomi
16. 5. 46
Vieremä

KAASINEN I. A.
opiskelija
18. 2. 48
Outokumpu

KORHONEN P. J.
opiskelija
26. 1. 48
Sotkamo

KALENIUS K. J.
merkonomi
12. 4. 46
Kuopio

MUHONEN V. I.
opiskelija
14. 12. 48
Kitee

MARTIKAINEN P. L. J.
opiskelija
3. 3. 49
Pielisjärvi

PESONEN H. Y. T.
opiskelija
9. 11. 46
Joensuu

MÄÄTTÄ K. K. K.
koneistaja
14. 3. 48
Joensuu

KRÖGER E. E.
sähköasentaja
26. 4. 48
Tuusniemi

KAMUNEN E. J.
levyseppä
7. 8. 48
Kiuruvesi

PALTEMAA E. J.
rak.työm.
10. 1. 48
Iisalmi mlk.

SEPPI E. J.
sähköasentaja
16. 5. 48
Vuolijoki

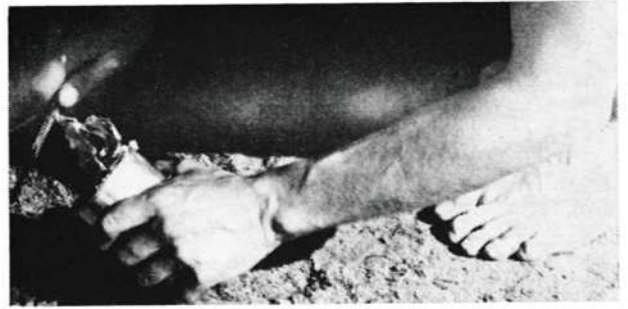

SIVONEN V. K. H.
elintarviketyöläinen
26. 9. 48
Joensuu

VIESTILINJA

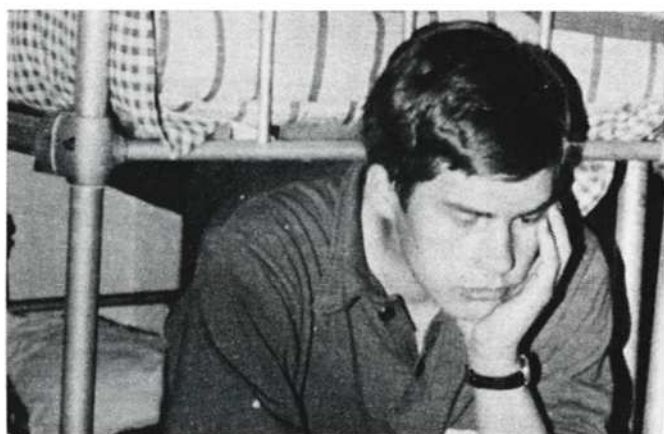

TAPAHTUMA

majuri pesonen, kapteeni laine, luutnantit tiittanen ja laakkonen, alikersantit jokipii ja kolehmainen sekä 26 pienempää sotaherraa koululta. sa-bussilla kajaaniin. yhteislaulua. perillä. varuskunnan esittely. ruokailu. iltalomille kajaanittarien luokse. voi niitä muistoja. aamulla pirteä herätys ja sitten taistot. ilmavaa lentopalloa: pohpr—karjp 2—0, kaipr—karjp 0—2. loistava koripallo-ottelu pohpr—karjp yllätys 44—56. hyvä väänänen ja mikkonen. 4x50 m viestinuinti vapaalla tyylillä ei ihan voitettu lahjottamaamme kiertopalkintoa. turusen ylivoimaisuudesta huolimatta kunniakas kolmas sijoitus. halli oli todella hieno. kajaani oli meidän. tehtävä suoritettu ja lähdettiin kotia kohti paltamon kautta. kirkko oli keskellä kylää ja kirkossa mainioita runebergin maalauksia. kohti kuhmoa. kuhmon kk:ssa jälleen karjalan poikien charmi valloitti. isiemme rynnäköhuuto kutsui saunajärvelle. no sinnepäin. ltn laakkonen esitelmöi talvisodan taistoista ihan paikan päällä. ilmassa ikään kuin konkretisoitui taistelun melske. tuli tapeltua. suunta kontioranta, viimisenkin miehen paikka omassa punkassaan, autolla, mars ajakaa. eipä enää laulattanut — väsytti.

TAPAHTUI KAJAANISSA 15.—16. 6. 1968
tulevat kurssit tekkää enemmän tutustumisia muihin varuskuntiin. mielellään uhraa muutaman viikonloppuvapaan. kerrassaan huipputapaus. -mot-

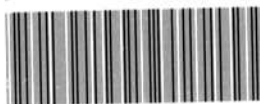
Tällainen tämä on. Ehkä vähän erilainen. Ainakin siinä, että on kokonaan kurssin oma. Jonkun mielestä liikaa raskasta asiaa, liian vähän ns. huumoria tai päinvastoin. No hyvä, yhtä vaikeaa kuin saada kaikki mukaan oppilaskunnan toimintaan on nähtävästi saada oppilasta kirjoittamaan. Omaan lehteensä. Toimituskuntaa on katsottu karsain silmin, emmehän osallistuneet jokaiseen siivouspalveluun, kävimme joskus Joensuussa. Väitän, että syyttä tuo karsas katse. Tämä on tulos vapaista iltapäivistä siivouspalvelusta, tunteesta, että pitäisi käyttää lukuloma lukemiseen, tulos, joka ei varmasti miellytä kaikkia. Neuvo tulevalle lehtitoimikunnalle: tehkää hyvä lehti öisin, älkää väsykö taistelukoulutuksesta, menestykää hyvin lukematta, viettäkää yhtä paljon miellyttäviä hyödyllisiä hetkiä lehden teossa kuin me. Tällaisenaan lehtitoimikunnan toiminta vaikuttaa epämielekkäältä, halutaan päästä hyvään saavutukseen koulutuksen tuloksissa — ehkä useammat kuin uskotaankaan — sekä vapaaehtoisessa vapaa-ajan toiminnassa, mutta tällöin molemmat rasittavat toisiaan. Kummankaan arvoa ei voi väheksyä — edellistä tuskin monikaan asettaa kyseenalaiseksi — jälkimmäisen arvon nostan lähes tasavertaiseksi, koulutusta elämään maailmassa, jollaiseen puolustuslaitoksemme osaltaan — ainakin toistaiseksi — luo edellytykset.

39/ko

1

Karjalain
jätkäni

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138190

Kävyn merkitys jalkautumiseen

jo esi-isämme jalkautuivat männikkömetsiin. käpy on puhdas suomalainen metsien tuote. niitä kasvaa mänty- ja kuusipuissa. tarkastelemme tässä artikkelissa lähinnä männynkäpyä, joskin jäljempänä viitataan myös kuusen vastaavaan männynkäpy (futis idealis) oli, kuten nimikin (lat.) viittaa, jo ammoin tunnettu. muinaiset kreikkalaiset sotilaat kirosivat karkeasti, kun männynkäpy dan alkupuoliskolla, jolloin he ottivat nuijat kou- suomalainen soturi tutustui käpyyn aivan nuijaso- sattu jäämään heidän jalojen jalkojensa alle. riinsa ja lähtivät kotitansereiltaan peltojen poikki kuljeskellen mäntymetsiin kahinoimaan. talviso- dassa männynkäpy ei päässyt ratkaisevasti vaikut- tamaan, sillä maaston peitti hanget ja korkeat nie- tokset. jatkosodassa käpy (männyn) aiheutti tun- tuvia muutoksia sodan taktilliseen luonteeseen; mm poteron pohjalla männyn käpy oli taistelu- kuntoa laskeva tekijä. nykyaikainen taistelukoulu- tus näyttää antavan entistä suurempaa huomiota käpylle. ohjesääntökin (v:lta 1967) määrittelee männynkäpyjen ohjemitat, joita tulisi noudattaa rauhanajan koulutuksessa.

tarkasteltaessa kävyn merkitystä, täytyy lähteä siltä perustalta, jos ei ole jalkoja, ei voi jalkautua. tämä ei kuitenkaan aseta tehtävän suoritusta mah- dollisuuksien rajojen ulkopuolelle vaan tehtävää lähinnä kutsuttaisiin maaperäytymiseksi! männyn- käpy vaan on peräti hankala jalan alla jalkautu- misessa, siitä ei liene epäilystä, mutta voi toki sattua, että käpy osuu jonkin muun ruumiinkohdan tielle ja silloin on tilanne kokonaan toinen. jal- kautuminen on niin suuri tapahtumasarja, että käpy muuttaa tiettyjen luonnonlakien- ja järjes- tysten vaikutuksia. jos männynkäpy jää esim. pe-

pun alle, luultavin reaktio olisi, että kyseinen soti- las pomppaisi n. 1/2 m maan pinnasta ylös niin ajatelkaamme, minkä maalin hän silloin tahtomat- taan tarjoaisi, ottaen huomioon että ko. sotilas pomppauksen aikana päästäisi suustaan kaamean huudahduksen. näin menisi jalkautumiseen liitty- vä jalous heti kauaksi pois.

ylläolevasta tarkastelusta hyvin helposti päätel- lään, että männynkävyllä on merkitystä jalkautu- miseen. samoin on myös kuusenkävyn laitansa; se on vain makuasia. kuitenkin on huolestuttavaa nähdä ympärillensä kuinka mänty- ja kuusimetsiä hakkaillaan pois. on kuulunut moniaita ennustuk- sia siitä, saako tulevaisuudessa soturit tarpeellista harjaantumista jalkautumiseen käpyjä sisältävissä mänty- ja kuusipöhkeissä. uskallan siksi ehdot- taa, että keräisimme käpyjä (mieluummin män- nyn) varastoon, jotta tulevilla soturipolvilla olisi myös mahdollisuus saada kokemusta jalkautumi- sesta kävykköön.

pienet merkitsevät usein paljon.